

Sygn. akt VIII C 950/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Wiśniewski

Protokolant: Anna Zwiernik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2013 roku we W.

sprawy

z powództwa E. B.

przeciwko (...) Sp. z o.o. we W.

przy udziale interwenienta ubocznego (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. oddała wniosek interwenienta ubocznego o zwrot kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka E. B. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 20.460 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 października 2011 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje żądanie, podała, że w dniu 22 czerwca 2011 r. na terenie hipermarketu (...) we W. upadła na zanieczyszczonej posadzce, na której były rozdeptane czereśnie, doznając obrażeń ciała w postaci skręcenia stopy, stłuczenia nadgarstka oraz przeciążenia i stłuczenia części lędźwiowo-krzyżowej kręgosłupa. Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem sumę składa się kwota 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwota 350 zł tytułem zwrotu równowartości okularów zniszczonych w następstwie upadku oraz kwota 110 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Wyjaśniła przy tym, że odpowiedzialność strony pozwanej wynika z powierzenia jej obowiązku utrzymania porządku na terenie sklepu.

Złożona przez stronę pozwaną odpowiedź na pozew, jako wniesiona po upływie wyznaczonego terminu, a więc z naruszeniem art. 207 § 2 k.p.c., została zwrócona.

Na rozprawie w dniu 6 lutego 2013 r. strona pozwana wniosła natomiast o oddalenie powództwa w całości, zaprzeczając, że miało miejsce opisanie w pozwie zdarzenie z dnia 22 czerwca 2011 r., a także zaprzeczając jakoby do zdarzenia miało dojść z winy strony pozwanej.

(...) S.A. w W., zgłaszając się do udziału w sprawie jako interwenient uboczny po stronie pozwanej spółki, również wniosła o oddalenie powództwa w całości, nie podając jednak żadnych nowych okoliczności w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 czerwca 2011 r. powódka E. B. wraz ze swoim mężem robiła zakupy w sklepie (...) we W.. W pewnym momencie, gdy była w dziale sprzedaży warzyw i owoców, poślizgnęła się na leżących na podłodze czereśniach i upadła.

(dowód: - pismo L. B., k. 8 i 66,

- zeznania świadka L. B., 134,

- przesłuchanie powódki, k. 139.)

Tego samego dnia wieczorem w placówce Pogotowia (...) przy ul. (...) we W. stwierdzono, że powódka skręciła lewą stopę.

(dowód: karta informacyjna z 22 czerwca 2011 r., k. 72.)

W dniu 27 czerwca 2011 r. w placówce Pogotowia (...) przy ul. (...) we W. stwierdzono u powódki stan po stłuczeniu nadgarstka oraz stan po przeciężeniu i stłuczeniu części lędźwiowo-krzyżowej kręgosłupa.

(dowód: karta informacyjna z 27 czerwca 2011 r., k. 73.)

W dniu 21 lipca 2011 r. lekarz ortopeda rozpoznał u powódki zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł odcinka lędźwiowego kręgosłupa i miednicy, a także następstwa urazów kończyny górnej i kończyny dolnej.

(dowód: konsultacja ortopedy, k. 79.)

Pismem z dnia 18 sierpnia 2011 r. (...) .U. S.A. w W. – jako ubezpieczyciel (...) Sp. z o.o. i Spółka Komandytowa, do której należał sklep, na terenie którego powódka upadła – odmówiła powódce zaspokojenia zgłaszanych przez nią roszczeń odszkodowawczych związanych ze zdarzeniem z dnia 22 czerwca 2011 r., podnosząc, że odpowiedzialność spółki (...) za powstałe zdarzenie jest wyłączona, gdyż powierzyła ona czynności usług porządkowych stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. we W., zawodowo trudniącej się wykonywaniem takich czynności.

(dowód: pismo (...) .U. z 18 sierpnia 2011 r., k. 76.)

W dniu 18 grudnia 2006 r. strona pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. umowę ramową w zakresie świadczenia usług sprzątania obiektów. Na podstawie opisanej umowy, obowiązującej od 1 stycznia 2007 r. (§ 14 ust. 1 umowy), strona pozwana zobowiązała się wykonywać usługi sprzątania m.in. w obiektach spółki (...) (§1 ust. 1 oraz załącznik nr 2 do umowy).

Do zakresu usług świadczonych na rzecz spółki (...) należało, według wykazu usług, m.in. raz dziennie czyszczenie podłóg pomieszczeń, w których prowadzona była sprzedaż.

Ponadto w ramach usługi serwisu dziennego strona pozwana zobowiązana była do:

- natychmiastowego sprzątania lub usuwania doraźnych większych zabrudzeń po wezwaniu przez głośnik, telefon komórkowy lub sygnał dźwiękowy udostępnione przez spółkę (...),

- regularnej kontroli i sprzątania działu warzyw i owoców zgodnie z ustaleniami z dyrekcją obiektu.

(dowód: umowa ramowa, k. 85-96)

Zgodnie z ugruntowaną od lat praktyką, po otwarciu sklepu (...), w którym doszło do zdarzenia, dwoje pracowników strony pozwanej pełni dyżur, wykonując czynności m.in. z zakresu opisanego powyżej serwisu dziennego. Jedna osoba jeździ maszyną myjącą, a druga chodzi po sklepie, zbierając śmieci. W razie nagłej potrzeby posprzątania danego działu, w szczególności w wypadku rozsypania na podłodze owoców czy warzyw, pracownicy sklepu wzywają pracowników strony pozwanej przez telefon lub radiowęzeł.

W dniu 22 czerwca 2011 r. pracownicy strony pozwanej nie byli wzywani, aby posprzątać dział warzyw i owoców, ani nie byli informowani o zdarzeniu z udziałem powódki.

(dowody: - zeznania świadka R. P., k. 129,

- zeznania świadka R. S., k. 129-130.)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Materialnoprawną podstawę powództwa w niniejszej sprawie stanowiły niewątpliwie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych, a w szczególności art. 416 k.c., statuujący ogólną zasadę odpowiedzialności osoby prawnej za szkody wyrządzone z winy jej organu, oraz art. 444 § 1 i art. 445 § 1 k.c., dające poszkodowanemu uprawnienie do żądania naprawienia szkody obejmującej koszty wynikłe z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (art. 444 § 1 k.c.) oraz zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną w takim wypadku krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie niewątpliwie wchodziło w grę ewentualne przyjęcie wynikającej z art. 416 k.c. odpowiedzialności odszkodowawczej za zaniechanie. W wypadku wyrządzenia szkody zaniechaniem szczególnie znaczenia nabiera kwestia powinności zapobieżenia szkody. Odpowiedzialność za zaniechanie ponosić bowiem może tylko ten, od kogo oczekiwano zaniechanego działania (podobnie P. Machnikowski, System prawa prywatnego pod red. Z. Radwańskiego, Prawo zobowiązań – część ogólna, Tom 6, Warszawa 2009, s. 372).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.), na właścicielu każdego obiektu budowlanego spoczywa obowiązek takiego utrzymywania i użytkowania obiektu, aby zapewnić spełnienie podstawowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa jego użytkowania (art. 5 ust. 1 pkt 1c oraz art. 5 ust. 2 w zw. z art. 61 pkt 1 Prawa budowlanego). Uznać należy, że w wypadku obiektu budowlanego służącego do prowadzenia działalności handlowej, np. w formie tzw. hipermarketu, wymieniony obowiązek obejmuje w szczególności zapewnienie klientom korzystającym z tej części obiektu budowlanego, w której prowadzona jest sprzedaż oferowanych produktów, takich warunków bezpieczeństwa, aby uchronić ich przed upadkiem na śliskiej nawierzchni. Zaniedbanie tego obowiązku może więc co do zasady rodzić odpowiedzialność odszkodowawczą właściciela obiektu budowlanego na podstawie przepisów kodeksu cywilnego o czynach niedozwolonych.

Kierując swoje roszczenia odszkodowawcze przeciwko stronie pozwanej, a więc podmiotowi niebędącemu właścicielem obiektu budowlanego, powódka wskazywała na fakt, że wymienione obowiązki w zakresie obejmującym utrzymanie czystości na terenie sklepu właściciel obiektu powierzył stronie pozwanej w drodze umowy cywilnoprawnej. Niewątpliwie powierzenie wykonania czynności osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się ich wykonywaniem, zwalnia od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej czynności (art. 429 k.c.), skutkując wyłączną odpowiedzialnością sprawcy. Stwierdzić jednak należy, że powódka nie dość wnikliwie oceniła zakres spoczywających na stronie pozwanej obowiązków dotyczących utrzymania czystości na terenie sklepu, a mających decydujący wpływ na możliwość przypisania stronie pozwanej odpowiedzialności za sporne zdarzenie. Powódka nie zweryfikowała w szczególności ogólnikowego stwierdzenia ubezpieczyciela właściciela obiektu budowlanego, tj. (...) .U. S.A., że właściciel obiektu jest zwolniony od odpowiedzialności z uwagi na powierzenie stronie pozwanej czynności usług porządkowych.

W myśl postanowień umowy, na podstawie której strona pozwana świadczyła swoje usługi, a także zgodnie z praktyką przyjętą w spornym sklepie, strona pozwana była zobowiązana do natychmiastowego sprzątnięcia lub usuwania doraźnych większych zabrudzeń po wezwaniu przez pracowników sklepu. Z zebranych w sprawie dowodów (w szczególności zeznań świadków) wynika, że obowiązek regularnej kontroli i sprzątnięcia działu warzyw i owoców był

realizowany częściowo w ramach stałego sprzątnia powierzchni sklepu przez dwoje pracowników strony pozwanej, a przede wszystkim odbywał się na ogólnych zasadach polegających na natychmiastowym sprzątniu lub usuwaniu doraźnych większych zabrudzeń po wezwaniu przez pracowników sklepu. Ponieważ taki sposób postępowania jest ugruntowany od wielu i nie był kwestionowany, uznać należy, że zgodnie z wymaganiami umowy, został ustalony z dyrekcją obiektu.

Oceniając sytuację w sposób racjonalny, trudno przy tym wymagać, aby strona pozwana mogła zostać obciążona wyłącznym obowiązkiem czuwania nad należytą czystością podłóg w sklepie, albowiem z uwagi na dużą powierzchnię pracownicy strony pozwanej nie byłoby w stanie sami zadośćuczynić takiemu obowiązkowi. Oczywiście jest więc, że konieczna była w tym zakresie odpowiednia współpraca ze strony pracowników sklepu, obsługujących poszczególne działy.

Skoro zaś z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd na podstawie zebranych w sprawie dowodów nie wynika, aby w dniu zdarzenia pracownicy strony pozwanej byli informowani - w ustalony z właścicielem obiektu budowlanego sposób - o potrzebie podjęcia bezzwłocznych czynności w celu uprzątnięcia podłogi w dziale warzyw i owoców, a w szczególności usunięcia rozsypanych na podłodze warzyw bądź owoców, to wykluczona była możliwość przypisania stronie pozwanej odpowiedzialności za skutki upadku powódki, albowiem nie powstał po jej stronie obowiązek podjęcia takich czynności, które mogłyby zapobiec przedmiotowemu zdarzeniu. Strona pozwana byłaby bowiem zobowiązana do naprawienia wyrządzonej powódce szkody wyłącznie w sytuacji, w której jej pracownicy byli powiadomieni o nagłej potrzebie oczyszczenia podłogi w dziale warzyw i owoców, i pomimo tego zaniechaliby podjęcia stosownych działań.

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oddalił wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów. Przepis art. 107 zdanie trzecie k.p.c. stwarza bowiem sądowi jedynie możliwość przyznania interwenientowi ubocznemu zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu, lecz nie obliguje do przyznania ich w każdym wypadku uzyskania pozytywnego wyniku procesu przez stronę, do której interwenient przystąpił. Oceniając zaś realny wpływ podejmowanych przez interwenienta ubocznego czynności procesowych na wynik sprawy, Sąd uznał za nieuzasadnione zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, albowiem nie przyczynił się on w żaden szczególny sposób do wyjaśnienia sprawy czy wydania rozstrzygnięcia korzystnego dla strony pozwanej.